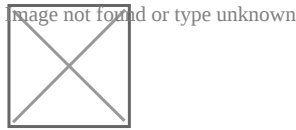

Ιερομάρτυς Νικήτας εκ Σερρών († 1808)

/ [Πεμπτουσία](#)

Τη 4η του μηνός Απριλίου μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος

Νικήτα Σερρών († 1808).

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Νικήτας γεννήθηκε μεταξύ των ετών 1760 – 1770 και καταγόταν από την Ήπειρο. Άλλοι συγγραφείς θεωρούν, ότι ο Άγιος καταγόταν από την Τραπεζούντα του Πόντου και μάλιστα από την περιοχή των Λαζών. Την εκδοχή αυτή στηρίζουν κυρίως στην Ακολουθία των Αγιαννανιτών, που γράφηκε το 1840 – 1850 από τον μοναχό Ιάκωβο της Νέας Σκήτης και στην οποία αναφέρεται, ότι ο Άγιος καταγόταν από την περιοχή των Λαζών του Πόντου, καθώς και στην λειψανοθήκη του Αγίου επί της οποίας αναγράφεται: «Του Αγίου Ιερομάρτυρος Νικήτα του Λαζού». Για τους γονείς και συγγενείς του Αγίου δεν γνωρίζουμε τίποτα το σπουδαίο. Ξέρουμε μόνο, ότι ήταν κρυπτοχριστιανοί.

[nikserr](#)

Από το κείμενο του μαρτυρίου του δεν μας είναι γνωστό, αν αρνήθηκε στην αρχή του βίου του τον Χριστό και έγινε Μωαμεθανός στις Σέρρες. Πάντως, γίνεται λόγος για την περιτομή, την οποία υπέστη ο Άγιος.

Ο Άγιος έγινε μοναχός στην Σκήτη της Αγίας Άννης στο Άγιον Όρος. Εκεί άρχισε τους πνευματικούς αγώνες ζώντας με νηστεία, αγρυπνία και προσευχή. Αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος στην μονή του Αγίου Παντελεήμονος, την καλούμενη Ρωσική. Καταληφθείς από τον πόθο του μαρτυρίου περιερχόταν τα περίχωρα των Σερρών και της Δράμας και κήρυττε ενώπιον των Τούρκων τον Χριστό ως αληθινό Θεό. Η απόφασί του ήταν να χύση το αίμα του για την αγάπη του γλυκύτατου Ιησού.

Ο Άγιος Νικήτας εξωμολογήθηκε στον προηγούμενο ιερομόναχο Κωνσταντίνο του μετοχίου της Παναγίας της Ηλιοκάλλεως και μετέλαβε των Αχράντων Μυστηρίων. Αφού πέρασε από το ναό του Αγίου Γεωργίου, πήγε ύστερα στο τζαμί του Αχμέτ Πασά. Στο τζαμί αυτό έμενε ένας ιεροδιδάσκαλος των Τούρκων μαζί με τους ιεροσπουδαστές του. Ένας από τους μαθητές αυτούς ήταν χωλός και στα δύο

πόδια. Ο Άγιος Νικήτας του είπε, ότι θα θεραπευθή, εάν πιστέψη στον Χριστό.

Ο νεαρός Τούρκος ανέφερε αμέσως στον διδάσκαλό του τον λόγο, που του είπε ο Άγιος. Έτσι ο Άγιος συνελήφθη και οδηγήθηκε στον βοεβόδα των Σερρών, ο οποίος έδωσε εντολή να τον φυλακίσουν. Κατά τον χρόνο της φυλακίσεώς του υπέστη πολλά και φρικώδη βασανιστήρια, όπως όσφρησι φωτιάς από τη μύτη, ακάνθινο στεφάνι στο κεφάλι, καλαμένιες ακίδες στα νύχια του και κάψιμο στα απόκρυφα μέλη του. Το βράδυ του Μεγ. Σαββάτου του έτους 1808 ο Ισούχ μπέης διέταξε να εκτελεσθή η απόφασι του θανάτου του Αγίου Νικήτα, τον οποίο κρέμασαν στην τοποθεσία Τζεριάχ - Παζάρ. Κοντά στον τόπο του μαρτυρίου του ήταν ο ναός του Αρχιστρατήγου Μιχαήλ. Την ίδια νύχτα του μαρτυρίου ο διάκονος του ναού βγήκε από το κελλί του και είδε ένα μεγάλο φως να λάμπη σε όλη την γύρω περιοχή. Το λείψανο του Μάρτυρα έμεινε κρεμασμένο στην αγχώνη τρεις ημέρες. Την Τρίτη της Διακαινησίμου, το βράδυ, δόθηκε στους Χριστιανούς η άδεια να κατεβάσουν το ιερό λείψανο και να το ενταφιάσουν στο ναό του Αγ. Νικολάου των Σερρών.

Ο Άγιος στον τόπο του μαρτυρίου του, στις Σέρρες, τιμάται ως Πολιούχος. Η μνήμη του τιμάται στις 4 Απριλίου και την Κυριακή του Θωμά.

Στην Μονή του Αγ. Παντελεήμονος, εκτός από την εικόνα και την ιδιαίτερη ακολουθία του ιερομάρτυρα, σώζεται φυλλάδα, που στάλθηκε από τον Ιερομόναχο Κωνσταντίνο από τις Σέρρες, Προηγούμενο της Ιεράς Μονής Ηλιοκάλεως Σερρών, στις 19. 2. 1809, όπου αναφέρεται το μαρτυρικό τέλος του ιερομάρτυρα.